

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620201913
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4620201913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: N. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. W. č. XXX, proti žalovanej: S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. R. C. XX, zastúpená: JUDr. Jozef Dudzík & JUDr. Kristína Gerová, advokátske združenie, so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, IČO: 31 872 000, o vyporiadanie BSM, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 24. júna 2021, č. k. 6C/23/2020-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán patria televízor v hodnote 50 eur, práčka Whirlpool v hodnote 150 eur, chladnička v hodnote 50 eur, sedacia súprava v hodnote 100 eur, hodnota motorového vozidla Škoda Fabia 700 eur, hodnota skútra 125 Piago 50 eur, hodnota krovinorezu 50 eur, hodnota benzínovej kosačky 30 eur, hodnota elektrických nožníc na živý plot 25 eur a hodnota 10 m³ palivového dreva v hodnote 275 eur, spolu 1 480 eur. Vyporiadal spoluvlastníctvo tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hodnoty vecí uvedených pod bodmi 5. až 10. v sume 1 130 eur a ostatné veci, pod bodmi 1. až 4. v sume 350 eur, prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej. Na úplné finančné vyrovnanie žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 5 458,82 eura, do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Štátu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 50% a voči žalovanej v rozsahu 50%. Žalobcu a žalovanú zaviazal zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok vo výške 66 eur, a to na účet Okresného súdu Topoľčany do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal vyporiadania BSM po zániku manželstva rozvodom, keď ich manželstvo trvalo od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 143, § 145, § 149 ods. 1, 3 OZ, § 150 OZ ako aj § 40a veta prvá OZ. V odôvodnení uviedol, že ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa jeho vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu zániku. Súd zisťuje predovšetkým rozsah tohto spoluvlastníctva a potom sa zameria na zistenie ceny, pričom treba vychádzať z tej ceny, ktoré majú veci v čase vyporiadania. Pri vyporiadaní sa vychádza zo zásady rovnosti podielov. Vyporiadanie BSM sa vykonáva ako tzv. vyporiadanie v širšom zmysle, teda treba vysporiadať aj pohľadávky a dlhy manželov vzniknuté za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva. Vykonaným dokazovaním súd

získoval hnutelné veci, ktoré tvoria masu BSM a ktoré hnutelné veci uvádzané stranami sporu do BSM nepatria. Žalobca ako prvú hnutelnú vec navrhol vyporiadať bazén stojaci na pozemku vlastnícky patriaceho matke žalovanej U. D.. Žalovaná uviedla, že bazén nemôže tvrdiť BSM, pretože patrí dcére A. N.. Žalobca vo výpovedi uviedol, že kupoval bazén hlavne pre ich vnúčku, v tomto je však v dezolátnom stave vinou žalovanej. Z týchto vyjadrení žalobca dospel k záveru, že bazén nepatrí do BSM a netvorí jeho masu a patrí dcére strán sporu A. N.. Žalobca ďalej uviedol, že do BSM patrí televízor v hodnote cca 500 eur. Podľa žalovanej, televízor bez hodnoty, pretože je 15 rokov starý. Žalovaná vo svojej výpovedi nakoniec uviedla hodnotu televízora 50 eur s tým, že je funkčný. Súd na základe voľnej úvahy v stanovení zostatkovej hodnoty televízora sa priklonil k hodnote 50 eur, vychádzal pritom z predpokladanej amortizácie vzhľadom na dátum nadobudnutia hnutelnej veci a predpokladanej hodnoty nadobudnutia. Ako ďalšiu vec patriacu do BSM žiadala žalobca vyporiadať práčku v hodnote 400 eur. Súd berúc do úvahy vek práčky, jej amortizáciu a nadobúdaciú hodnotu, stanovil jej zostatkovú hodnotu 150 eur. Žalobca ďalej navrhol vyporiadať chladničku v hodnote cca 400 eur. Vychádzal z toho, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, preukázať, že predmetná chladnička im bola darovaná jej matkou, preto ju súd zahrnul do masy BSM a na základe vyššie uvedenej zásady stanovil zostatkovú hodnotu chladničky v sume 50 eur. Žalobca žiadala vyporiadať aj nábytok v spálni, avšak následne uviedol, že spálňu nechce vyporiadať vôbec a preto súd túto do masy BSM nezahrnul. Ďalej žiadala vyporiadať sedaciu súpravu v hodnote cca 700 eur. Podľa výpovede žalovanej, sedacia súprava je preležaná, bez hodnoty a preto súd stanovil na základe voľnej úvahy jej zostatkovú hodnotu v sume 100 eur. Žalovaná žiadala vyporiadať ako veci patriace do BSM osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, motocykel Suzuki 650, motocykel Honda 125, skúter 125 Piago, rotavátor s vlečkou a príslušenstvom, krovinorez, benzínovú kosačku, elektrické nožnice a 10 m³ palivového dreva. Žalobca uviedol, že tieto veci daroval dcére A., ktorá jeho tvrdenie vo svojej výpovedi potvrdila. K tomu uviedol, že pokiaľ jeden z manželov nakladá s vecou, ktorá bola v BSM spôsobom, ktorý je v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ, vychádza sa z toho, že takáto vec patrí do BSM. Pokiaľ však išlo o dispozíciu platnú, teda manžel sa nedovolá relatívnej neplatnosti, nemožno už túto vec do bezpodielového spoluvlastníctva zaradiť, v takom prípade je možné zahrnúť len peňažnú čiastku, teda hodnotu tejto veci. Žalobca v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia uviedol, že bolo zakúpené za 1 600 eur a jeho hodnota môže byť 700 eur. Auto dal dcére, ktoré nikto už nekúpi, nevezmú ho ani do zberných surovín a je bez hodnoty. Žalobkyňa uviedla, že nevie o tom, že by žalobca ho daroval dcére, preto trvá, aby vozidlo bolo zahrnuté do BSM. Súd preto vyporiadal iba hodnotu motorového vozidla, keď sa žalovaná nedovolala relatívnej neplatnosti darovacej zmluvy a vychádzal pritom z vyjadrení oboch strán sporu a voľnou úvahou v zmysle zásady stanovil hodnotu motorového vozidla v sume 700 eur. Ďalej navrhla vyporiadať motocykel Suzuki 650 a motocykel Honda 125. K tomu sa žalobca vyjadril, že motocykel Suzuki 650 kupoval ešte pred rozvodom, jeho dcéra je jeho vlastníkom. Žalovaná na pojednávaní dňa 23. 04. 2021 uviedla, že súhlasí s tým, že motocykel Suzuki 650 patrí dcére. Taktiež následne uviedla, že súhlasí s tým, že motocykel Honda 125 Varadero patrí synovi. Preto súd tieto veci nezahrnul do masy BSM. Skúter 125 Piago podľa žalovanej bol v hodnote 1 200 eur, k čomu žalobca uviedol, že patrí dcére a tá ho odpredala. Vzhľadom na skutočnosť, že skúter bol darovaný dcére a táto ho odpredala, vyporiadal iba hodnotu skútra a to v sume 50 eur, za ktorý bol skúter odpredaný. Žalovaná ako patriacu hnutelnú vec do BSM uviedla rotavátor s vlečkou a príslušenstvom. Žalovaná nepreukázala nadobudnutie rotavátora hodnoverným spôsobom, teda bez akýchkoľvek pochybností, že by tento patril do BSM, preto ho súd do masy BSM nezahrnul. Ďalej žiadala vyporiadať krovinorez v hodnote 100 eur, ku ktorému žalobca uviedol, že bol tiež darovaný dcére A.. Súd stanovil hodnotu krovinorezu v sume 50 eur. Žalovaná tiež žiadala vyporiadať benzínovú kosačku v hodnote 200 eur, k čomu sa žalobca taktiež vyjadril, že bola darovaná dcére. Dcéra strán sporu potvrdila, že jej benzínovú kosačku žalobca daroval. Súd na základe voľnej úvahy stanovil zostatkovú hodnotu vo výške 30 eur. Žalovaná navrhla vyporiadať ďalej elektrické nožnice na živý plot v hodnote 70 eur, na ktoré tiež žalobca uviedol, že boli darované dcére. Svedkyňa A. N. potvrdila, že jej boli žalobcom nožnice darované, preto súd vychádzal z ich zostatkovej hodnoty, ktorú stanovil vo výške 25 eur. Žalovaná ďalej navrhla vyporiadať 10 m³ palivového dreva v hodnote 300 eur, pričom toto tiež bolo darované dcére a vzhľadom na rozpor tvrdení strán sporu, čo do hodnoty dreva súd stanovil na sumu 275 eur. Žalobca v priebehu konania uviedol, že do BSM by mala patriť aj kamera, ktorú zakúpili pred 15 rokmi. Žalovaná uviedla, že kamera sa nepoužívala už dlho a ona ju nevidela. Súd preto túto kameru do BSM nezahrnul. Žalobca na strane pasív navrhol vyporiadať úver od Slovenskej sporiteľne v sume 12 000 eur, ktorý po rozvode spláca výlučne on mesačne po 195 eur. Ide o úver poskytnutý vo výške 14 000 eur dňa 23. 01. 2019 na základe úverovej zmluvy. Ďalej žiadala vyporiadať nedoplatok na úvere od Poštovej banky v sume cca 300 eur. Podľa konštantnej judikatúry súdu, ak za trvania manželstva a BSM uzavreli zmluvu o pôžičke ako dlžník iba jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela a to ani keď nejde o bežné veci (R

42/1972). Pokiaľ ide o úver od Slovenskej sporiteľne, ktorý žiadal žalobca vyporiadať, podľa žalovanej bol úver zaplatený počas manželstva a až po rozvedení sa dozvedela, že si žalobca vzal úver v Slovenskej sporiteľni na sumu 14 000 eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané uzavretie zmluvy o splátkovom úvere dňa 23. 01. 2019 medzi Slovenskou sporiteľňou a žalobcom ako dlžníkom, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 14 000 eur s dohodnutou výškou splátky 195,51 eura mesačne. Z čl. II. bod 1. zmluvy vyplýva, že úver bol použitý na vyplatenie záväzkov a to číslo záväzku XXXXXXXXXXXX, spotrebné úvery mesačná splátka 42,27 eura, aktuálny zostatok úveru 2 417,63 eura. Ďalej vyplácané záväzky z iných bánk, typ záväzku stavebný úver, mesačná splátka 107 eur, aktuálny zostatok 9 280 eur. Spotrebné úvery: mesačná splátka 50 eur, aktuálny zostatok 505 eur a spotrebné úvery, mesačná splátka 10 eur, aktuálny zostatok 119 eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si bral síce úver vo výške 14 000 eur, ktorú zmluvu uzatvoril dňa 23. 01. 2019 výlučne sám ako dlžník. Podstatná časť tohto úveru však bola použitá na vyplatenie záväzkov a to záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej dňa 28. 11. 2016 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a žalobcom a žalovanou ako dlžníkmi. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa poskytla žalobcovi a žalovanej splátkový úver vo výške 12 000 eur, pričom nedoplatok tohto úveru poskytnutého na základe zmluvy sa uhradil zostatkom záväzku vo výške 2 417,63 eura. Ďalej z uvedenej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva vyplatenie záväzku a to stavebný úver 9 280 eur, keď z dokazovania vyplýva, že žalobca ako dlžník a žalovaná ako spoludlžníčka uzatvorili s Prvou stavebnou sporiteľňou zmluvu o úvere dňa 06. 11. 2013, na základe ktorej im bol poskytnutý medziúver s dohodnutou celkovou sumou 12 000 eur s dátumom splatnosti 15. 11. 2028. Ďalej z uvedenej zmluvy uzatváraanej výlučne žalobcom dňa 23. 01. 2019 vyplýva vyplatenie záväzkov spotrebných úverov so zostatkom 505 eur a 119 eur. Je nesporné, že žalobca túto zmluvu uzatváral sám ako dlžník, teda bez žalovanej. Žalobca nepreukázal, že požičané peniaze boli použité na nadobudnutie určitej veci, t. j., že by za ne bola získaná určitá hodnota, ktorá potom patrí do BSM. Pokiaľ zmluvu o splátkovom úvere uzatváral výlučne on, nemohol súd tento úver vypořadovať v rámci BSM podľa § 149 a § 150 OZ, keďže nejde o spoločný dlh. Súd však nemohol nechať stranou, že na základe uvedeného poskytnutého úveru boli uhradené zostatky na úveroch medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, žalobcom a žalovanou dňa 28. 11. 2016 a Prvou stavebnou sporiteľňou dňa 06. 11. 2013. V oboch prípadoch uzatvárali žalobca a žalovaná zmluvy spoločne, pričom bol splatený zostatok vo výške 2 417,63 eura a titulom splatenia stavebného úveru bol splatený zostatok vo výške 9 280 eur. Spolu to predstavuje sumu 11 697,67 eura, preto túto sumu bolo potrebné pri vypořadani BSM zohľadniť v prospech žalobcu. Pokiaľ ide o úhradu ďalších záväzkov a to spotrebiteľský úver vo výške 505 eur a 119 eur, súd na tieto úhrady záväzkov nemohol prihliadať, pretože nebolo preukázané, o aké záväzky šlo, teda, či spotrebiteľské úvery boli uzatvárané iba jedným z manželov, t. j. strán sporu, alebo išlo o spoločne uzatvorené zmluvy. Tiež nebolo preukázané, že by boli použité uvedené úvery na nadobudnutie určitej hodnoty patriacej do BSM. Žalobca tiež pri vypořadani BSM žiadal zohľadniť i investície do rekonštrukcie nehnuteľnosti a to rodinného domu, vlastnícky patriaceho matke žalovanej, keď podľa jeho názoru hodnota týchto investícií predstavovala sumu cca 3 500 eur. Žalovaná poprela, že by za trvania manželstva bolo do rodinného domu investované akékoľvek finančné prostriedky. Potvrdila, že sa vymieňali podlahy v dvoch izbách, avšak platili to zo spoločných peňazí. Podľa názoru súdu však žalobca v konaní hodnoverným spôsobom bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal výšku investícií, ktoré boli použité do nehnuteľnosti vlastnícky patriacej matke žalovanej. Nepredložil žiaden dôkaz o tom, že použitý materiál v rámci investície bol zakúpený a v akej cene. Tiež neuveril tvrdeniu žalobcu, že svojim bratom, za to, že mu pomáhali pri prácach na uvedenom dome zaplatil každému po 700 eur za odpracovaných 5 dní. Preto žalobcom navrhované investície do nehnuteľnosti nebolo možné vypořadovať pre neunesenie dôkazného bremena. Na základe vykonaného dokazovania mal tak súd za preukázané, že predmet vypořadania BSM strán sporu tvoria hnutelné veci pod bodmi 1. až 4. výrokovej časti rozsudku a hodnoty vecí uvedených pod bodmi 5. až 10. Predstavujú tak masu BSM spolu v sume 1 480 eur. Podiel žalobcu a žalovanej potom predstavuje sumu 740 eur. Žalobcovi boli prikázané hodnoty vecí vo výške 1 130 eur, čo je navyše ako predstavuje jeho výška podielu o 390 eur. Žalovanej boli prikázané veci v hodnote 350 eur, pričom jej podiel z BSM predstavuje 740 eur, takže by sa jej dostalo menej, ako je výška podielu o 390 eur. Pri vypořadani BSM bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že z úveru žalobcu poskytnutého vo výške 14 000 eur boli uhradené spoločné záväzky so žalovanou, ktoré vznikli za trvania manželstva v celkovej výške 11 697,63 eura, z čoho polovica predstavuje sumu 5 848,82 eura. Pri zohľadnení v prospech žalobcu, ktorému sa dostalo pri vypořadani o 380 eur navyše patrí potom na finančné vyrovnanie zaplataenie sumy 5 468,82 eura, ktorú je povinná zaplatiť žalobcovi žalovaná do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku na úplné finančné vypořadanie z titulu vypořadania BSM. Podľa § 259 CSP, súd rozhodol o nároku štátu na náhrad trov voči žalobcovi a žalovanej, pričom trov štátu predstavujú fakturovanú sumu 24 eur za odpoveď na lustrácie v bankách. O súdnom poplatku

rozhodol podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zák. č. 71/1992 Zb. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu v konaní tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Uviedla, že celé jej odvolanie sa týka výlučne jedinej položky vyporiadanej v BSM a to vyporiadanie pasíva uvedeného pod bodom II. napadnutého rozsudku. Ostatné výroky rozsudku odvolaním nenapáda, pretože sú pre rozhodnutie v tejto veci nepodstatné a malicherné. Uviedla, že považuje za nespravodlivé také vyporiadanie, že má polovičku nedoplatku na úvere vo výške 5 458,82 eura vyplatiť žalobcovi (nie banke) do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Tú istú sumu má žalobca vyplatiť banke v mesačných splátkach do konca roka 2024. Zdôraznila, že rozsudok je nevykonateľný, pretože ani len teoreticky nevie dať do 3 mesiacov dokopy uvedenú sumu. V tejto časti pre ňu rozsudok nespravodlivý a nevykonateľný.

4. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zmluvu so Slovenskou sporiteľňou uzatvoril dňa 23. 01. 2019 za účelom vyplatenia záväzkov tak, ako boli riadne rozpísané v rozsudku. Poukázal na ust. § 149 a § 150 OZ, s tvrdeniami žalovanej v odvolaní nesúhlasí, pretože zo zmluvy boli uhradené spoločné záväzky so žalovanou, ktoré vznikli za trvania manželstva a to v celkovej výške 11 697,63 eura, na ktorej sume sa má vo vyporiadaní podieľať aj žalovaná. Súd prvej inštancie preto úplne zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel aj k správne právnemu posúdeniu veci.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenia povinnosti ustanovenej v § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ust. § 387 ods. 2 CSP, je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke. Ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s tými závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku. Na tieto poukazuje ako na správne a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne, skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto

i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie sa nestotožňuje neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutí kladie ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu vo veci samej.

9. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalovanej a to konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP.

10. Žalobkyňou uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom omylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

11. Odvolací súd pri prejednaní veci dospel k záveru, že žalovanou namietajúce odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku, odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Ako už bolo uvedené prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesoch sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v hodnotení dôkazov bol logický rozpor, príp., že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalovanou v odvolaní.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

15. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

16. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

17. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 OZ patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú-ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

18. Predmetom BSM sú všetky hmotné veci (hnuteľné i nehnuteľné), ktoré nadobudol niektorý z manželov zákonom dovoleným spôsobom za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, veci ktoré podľa povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedeného z manželov a s výnimkou vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorá mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 OZ). Z tohto vyplýva, že z BSM zákon vyníma veci v prípade ktorých je na mieste, aby so zreteľom na spôsob ich nadobudnutia alebo účel, tvorili oddelený majetok manželov. Veci získané darovaním nadobúda obdarovaný manžel tiež do svojho oddeleného vlastníctva. Pokiaľ obdarovaní boli obaja manželia spoločne, získavajú vec do podielového spoluvlastníctva. Aké budú ich podiely, závisí od obsahu darovacej zmluvy alebo sa použije zákonná domienka, že podiely oboch obdarovaných manželov sú rovnaké.

19. Pri rozhodovaní o návrhu na vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov v tom smere, ako má vyporiadanie vykonať. Je však povinný zistiť, čo patrí do BSM, lebo vyporiadanie sa musí týkať celého majetku. Pohľadávky a dlhy manželov, ktoré vznikli za trvania manželstva, teda za trvania BSM, sa vyporiadajú primerane podľa § 149 a § 150. Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb. Súd pri vyporiadaní vychádza z kogentného ust. § 150 OZ.

20. Základným predpokladom pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je jeho zánik. Pod vyporiadaním treba rozumieť nielen to, kto z bývalých spoluvlastníkov zostane vlastníkom tej ktorej veci a kto z nich vlastníctvo stráca, ale celkové komplexné riešenie majetkových vzťahov medzi bývalými spoluvlastníkmi, vrátane pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania manželstva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti ich podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (patrí do aktív) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (patrí do pasív). Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú jednému z manželov a ktoré zostanú druhému, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplatenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný

majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Predpokladom riadneho vyúčtovania je, že súd správne zistí celkovú hodnotu aktív (hodnota vecí, pohľadávok), celkovú hodnotu pasív (dlhov) a správne ustáli celkový majetok bez dlhov ako rozdielu medzi aktívami a pasívami (pasíva odpočítava v ich plnej výške). Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu. Z podielu, ktorý sa každému manželovi dostáva v podobe aktív, je potrebné zvýšiť tento jeho podiel v rozsahu, v akom má vybrať zostatok dlžnej pohľadávky, v akom nemusí nahradiť do spoločného majetku to, čo sa vynaložilo na jeho ostatný majetok a pod., alebo znížiť jeho podiel rozsahu, v akom sa mu nedostalo to, čo zo svojho majetku vynaložil na spoločný majetok, resp. čo zo svojho zaplatil na spoločný dlh (napr. v podobe zaplataenia zostatku úveru), atď. Rozdiel medzi takto stanovenými podielmi u každého z manželov a podielom, ktorý každému z manželov patrí, musí byť rovnaký a predstavuje sumu na dorovnanie podielov.

21. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvođe (teda nie v deň faktického rozchodu manželov, alebo v deň, keď súd rozhoduje o vyporiadaní). Táto doba je rozhodujúca aj pre posúdenie stavu vecí (napr. jej veku, kvality, miery opotrebenia a pod.).

22. Okamih, keď dôjde k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri určení ceny veci sa spravidla vychádza z jej ceny v čase, keď sa vyporiadanie vykonáva (§ 154 ods. 1 OSP). Avšak tomu, kto určitú vec od zániku bezpodielového spoluvlastníctva do vyporiadania užíval, sa môže určiť cena v čase zániku bez ohľadu na cenu v čase vyporiadania, ak mu vec má zostať. Opotrebenie i náklady tu idú predovšetkým na jeho vrub. Len pri veciach, ktoré má jeden z manželov vydať druhému manželovi, sa musia určiť obidve ceny a rozhodnúť o tom, na či vrub pôjde opotrebenie, resp. iné zmeny alebo záväzky spojené s vecou.

23. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Pri vyporiadaní je preto veľmi dôležité určiť správne ceny jednotlivých vecí i hodnotu celého majetku.

24. Z hľadiska skutkového stavu bolo preukázané, že strany sporu boli manželmi od XX. XX. XXXX do XX. XX. XXXX, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09. 09. 2019, č. k. 5C/10/2019-19, ktorým bolo ich manželstvo rozvedené. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zahrnul do aktív BSM hnutelné veci pod položkami 1. až 4. a hodnotu hnutelných vecí pod položkami 5. až 10. uvedené vo výroku rozhodnutia, pričom toto vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hodnoty vecí uvedených pod bodmi 5. až 10. v sume 1 130 eur a ostatné veci pod bodmi 1. až 4. v sume 350 eur prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej.

25. Žalovaná vo svojom odvolaní voči takto určenej mase BSM nemala žiadne námietky a tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie uviedla, že odvolaním nenapáda, napádala však výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa finančného vyrovnania, na základe ktorého bola povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5 458,82 eura do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Odvolací sú v tomto smere poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie uvedené v bodoch 21.4. a 21.4.1. rozsudku, keď konštatoval, že poskytnutý úver, ktorý si vzal žalobca počas trvania manželstva dňa 23. 01. 2019 od Slovenskej sporiteľne vo výške 14 000 eur bol použitý na vyplatenie záväzkov a to zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvorili manželia dňa 28. 11. 2016 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., Bratislava, na základe ktorej im bol poskytnutý celkový úver vo výške 12 000 eur a jeho nesplatená časť predstavovala 9 280 eur a ďalej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28. 11. 2016 sa uhradzał zostatok záväzku vo výške 2 417,63 eura. Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že z uvedeného úveru bolo použité na vyplatenie predchádzajúcich záväzkov suma 11 697,63 eura, na ktorej bezpochyby by sa mala podieľať i žalovaná. Treba podotknúť toľko, že tieto úvery, ktoré boli zobraté počas trvania manželstva, boli v priebehu tohto manželstva vyplatené poskytnutím úveru, ktorý si vzal samotný žalobca počas trvania manželstva a preto na splatenie tohto úveru je oprávnený žalobca, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotná námietka žalovanej, že rozsudok je nespravodlivý a nevykonateľný neobstojí a je irelevantná, pretože jednoznačne na úveroch, ktoré boli poskytnuté počas trvania obom manželom, sa majú obidvaja manželia podieľať rovnakým dielom tak, ako súd prvej inštancie správne ustálil v sume 5 848,82 eura, pričom po zohľadnení v prospech žalobcu, ktorému sa dostalo pri vyporiadaní navyiac o 380 eur, mu potom patrí na finančné vyrovnanie zaplataenie sumy 5 458,82 eura. Žalovanej je poskytnutý dostatočný časový priestor, aby uvedenú sumu vyplatila, pretože na výplatu uvedenej sumy bola zaviazaná v lehote

3 mesiacov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne i v ostatných častiach a preto i v ostatných častiach odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

26. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli aplikujúc tým čl. 4 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).